

ЕДИНЪ БРОЙ
10 СТ.

ВЪСТНИКЪ ДОБРУДЖА

ЕДИНЪ БРОЙ
10 СТ.

ИЗЛИЗА ПОНЕДЕЛНИКЪ, СРЪДА И ПЕТЪКЪ

Абонаментъ на България: 7 лв. шестмесечно; за отранство: 14 лв. — Обявления: 15 ст. за вв. см. — Всичко що се отнася до в-ка се дава на редакцията на в-к „Добруджа“ — Бабадагъ. Ръкописи назадъ не се връщатъ.

Конференцията въ Парижъ — Русия прѣдъ контра революция. — Германското настѣпление въ Русия — Историческите права на България върху Добруджа. — Свещеницитъ въ Добруджа все още не идатъ.

Добромиръ.

Конференцията въ Парижъ

Едно какъ съобщение отъ чужбина ни донесе новината, че къмъ 25 того въ Парижъ ще се събератъ представители на съглашенските държави на нова конференция. Програмата на тази конференция, като изключение отъ редицата такива до сега, ежщо така се оповѣства и се прави общо достояние; ще се конферира върху балканските въпроси. Следъ тригодишно войнване на Балканитъ, силитъ отъ Съглашеннето се събиратъ за първи пътъ, да работятъ едно общо становище въ своята балканска политика.

Късото съобщение не ни дава мотивитъ, които сж продуктували събирането на тая конференция, нито пъкъ се обяснява, по чия инициатива се събира тя: по инициативата на балканските държави участници въ войната на страната на Съглашеннето, прѣбо заинтересувани въ съдбата на Балканитъ, или по инициативата на великите и голѣми държави отъ Съглашеннето — косвено заинтересувани въ бъдещето на Балканитъ.

Вървѣки сухото съобщение за тази нова съглашенска конференция, за насъ не е мѣчно да доловимъ инициативата и мотивитъ, които сж и наложени. Тѣхъ въ всѣхъ случаи не бива да държимъ въ искането на новото руско правителство, да бждатъ ревизираны съглашенските договори по цѣлитъ на войната и въ декларацията на новитъ руски управници, какво Русия се отказва отъ завоеванието на Цариградъ и Дарданелитъ. Декларацията бѣ по-срѣщната съ скрита радостъ, както въ Лондонъ, така и въ другитъ съглашенски столици. Защото тази декларация отстранява една отъ опасноститъ, които застрашаваха и застрашаватъ дружбата на Русия съ Англия и Италия.

Мотивитъ на конференцията не бива да се държатъ и въ пѣкава нова замяна на нѣкои съглашенски държави отъ фронта на Балканитъ. Тамъ, въ тѣлитъ столици най-хубаво знаятъ, до колко е невъзможно ликвидирането на общоевропейската война на Балканитъ, и до колко нашитъ позиции на югъ и на сѣвериятъ сж неустойчиви. Тѣ знаятъ, че гръцката армия, каквато и прѣсна струя да внесе въ редовитъ на съглашенските войски на югъ, не е въ състояние да измѣни нито лай-малко днешното положение на пѣщата и, че намѣсата на Гърция е прѣдизвикана не отъ нуждата на гръцката сила на фронта, а отъ необходимостта да се осигури прѣхраната на съглашенската армия, да не би тя да кашугулира и напусне Балканитъ отъ гладъ прѣди да получи официално за това заповѣдъ, или прѣди да бжде изтикана на сила.

Конференцията въ Парижъ, ще има да се занимае съ съгласуване противорѣчителнитъ интереси на балканските държави отъ Съглашеннето съ ония на Италия и Англия. На първо мѣсто стои въпросътъ за Адриатическото море, на което еднѣво гледатъ и сръби, и италианци, и гърци; на второ мѣсто въпросътъ за Солунъ, който градъ отдавна е обрналъ вниманието на англичанитъ, които искатъ да направятъ отъ него своя база за по нататъшни дѣйствиа за домогванието по брѣговетъ на Сръдиземното море, и въпросътъ за владѣнието на Цариградъ, следъ като руситъ декларираха, че се отказватъ отъ неговото завладѣване. Тия три голѣми въпроса повдигнаха намѣсата на Гърция въ войната. И въ третъ

Венизелосъ е сполучилъ да изтрѣгне общанитето на силитъ „покровители“ на Гърция въ полза на послѣдната. И сега става лѣво, защо така ненадѣлно и неочаквано отъ никого, Италия прѣбърза да окупира частъ отъ Епиръ и да провъзгласи отново албанската автономия. Въ Италия, гдѣто не сж могли да не знаятъ пѣлата на гръцката намѣса, сж искали да изпрѣварятъ събитията. Но тази прѣбързаностъ на Италия изневада не само въ Петроградъ и Парижъ, тя бѣ и единъ внезапенъ ударъ и за другата съюзница на съглашеннето — за Сърбия, на които съ това се прѣчи на излаза ѝ на море.

Но въ сѣщиятъ моментъ на изневада, дохожда и едно ново искане на Гърция, което най-лѣво характеризира хищническия инстинктъ у съглашенцитъ. Венизелосъ не скри, че Гърция рѣшава да се прѣдаде на рѣшитъ и повеленията на Съглашеннето не само сръщу осигуряването на придобитото въ 1913 г. чрезъ Букурещкия договоръ, но и съ владѣнието на Цариградъ, който би осигурилъ гръцкитъ владѣния въ Мала-Азия. Следъ отказа на руситъ отъ Цариградъ, за Гърция не бѣ мѣчно да се яви претендентка. Това, обаче, прѣдизвика незадоволение и изневада въ Лондонъ, гдѣто бѣха осъдили миналата година призащитето на правото на Русия да владѣе Цариградъ и Дарданелитъ, нѣщо, което е въ явенъ разрѣзъ съ английскитъ интереси и английската досегашна политика на изтокъ.

Въ това врѣме ромънското правителство, което се бѣ затворило въ черунката си въ Яшъ, бжде смѣнено, и новитъ ромънски управници въ интервюта и публични бесѣди започнаха да запитватъ дали Русия, която се отказва отъ своитъ завоевателни цѣли на Балканитъ, ще поддържа ромънскитъ такива, които бѣха гарантирани отъ бившия царъ Николай и неговитъ сълѣтници? Вѣсело надежденъ отговоръ на ромънитъ, петроградскитъ демократични вѣстници започнаха да коментиратъ въ най-лоша форма руско-ромънския договоръ.

Така въ срѣдата на съглашенскитъ правителства и народи, заинтересовани на Балканитъ, се появи голѣмо смущение. Заговори се даже за намѣренето на ромънското правителство да сключи сепаративенъ миръ, а сръбитъ демонстрираха съ оттеглянето на по-голѣмата частъ отъ войскитъ си отъ бойната линия въ Солунъ.

Това сж то въпроситъ, които има да бждатъ рѣшавани въ повата конференция, и това сж силитъ и факторитъ, които я прѣдизвикаха. Ще се постигне ли въ конференцията едно разбирателство по тия въпроси? Ще се признаатъ и гарантиратъ ли интереситъ на Италия, Сърбия и Гърция на адриатическото крайбрежие? Ще се съгласуватъ ли гръцкитъ аспирации за Цариградъ съ традиционната вече станала мирова политика на Англия на изтокъ и ще се откаже ли Англия отъ Солунъ? На Ромъния ще бжде ли признано правото да сѣдне на Балканитъ, на дѣсна брѣгъ на Дунава и да стане тя Балканска държава, каквато тя се опита да бжде прѣзъ 1913 год.? Всички тия противорѣчителни интереси въ срѣдата на съглашенскитъ държави ще могатъ ли да бждатъ съгласувани? Това ще ни покаже близкото бъдеще.

Но каквото рѣшение да се вземе въ новата конференция, то ще бжде прѣбързано. Съдбата на Балканитъ, както и цѣлата карта на Европа, ще се опрѣдѣли отъ крайния успѣхъ на оръжиято. На различнитъ фронтове се дълбаатъ днесъ съ кървитъ на народитъ новитъ граници и съдби-

литъ на отдѣлитъ области и народи. Ония, които се събиратъ на конференции, не сж да не знаятъ това. Тѣ не сж, които да не знаятъ, чо всѣва нова конференция, каквито и рѣшения да вземе, ще трѣбва да ги изцѣли съ оръжиято. А всѣко ново рѣшение днесъ е ново проливане на кърви, е ново продължение на войната. Силитъ отъ съглашеннето иматъ ли у себе си още сила и нравственъ куражъ за продължаването на всеевтската война? Ония, които сж се собрали въ Парижъ за да рѣшаватъ съдбинитъ на народитъ си, увѣрени ли сж въ силата на народитъ нѣ да издържатъ още за догояването на нови цѣли, за догояването съ кърви и жертви на отново открити нѣ и съгласувани интереси? Ще иматъ ли, тѣхнитъ народи още сила, готова за изхабване, за да могатъ да паложатъ на противникитъ — на насъ, на българи и гърци прѣдизно, своитъ рѣшения?

Парижката конференция засѣга, въ своитъ рѣшения, безспорно, най-много насъ. Каквото и да бжде рѣшено тамъ, то ще бжде насочено противъ насъ. Тамъ очевидно ще бжде оформена една нова группировка, неформена до сега, сръщу нашата национална цѣлостъ. И ще се направя кожо би опитъ за едно ново давление надъ насъ, не важи дали то ще бжде на фронта или по дипломатически пътъ. Българскитъ народъ вижда въ тази конференция своитъ прѣки врагове, сѣбрани отново на купъ, за да рѣшаватъ съдбата му. Прѣди четири години въ Букурещъ, сега въ Парижъ. Той долава намѣренята нѣ, по този пътъ той е готовъ да се справи съ тѣхъ.

Русия прѣдъ контра-революция

Кървавитъ манифестации. — Обиания между социалисти и прогресисти. — Убити и ранени. — Менистритъ кадети напущатъ министерствата.

Петроградъ, 20 юлий. На 17 юлий вечерта на-раходѣтъ „Котлици“ и една флотна реморкьоръ отъ весоха хиляди моряци, войници и работници отъ Кронштадъ въ Петроградъ. Днесъ морякитъ минаха изъ града съ знамена, по които се четѣха надписи противъ правителството. Въ шедствително се виждаше ежщо и знамето на вроннадския анархистически клубъ, на което се четѣше: „Долу правителството!... Да живѣе комуната!“ На завод на Невския проспектъ бидоха ладени истрѣли, както прѣзъ миналата нощъ. Тукатъ следъ това картечницитъ започнаха да стрѣлятъ. Настѣпан обща паника. Броятъ на раненитъ още не е извѣстенъ. И по други улици бидоха ладени истрѣли.

Лондонъ, 20 юлий. На агенцията „Райтеръ“ съ-обшаватъ отъ Петроградъ: Повече отъ 100 души ра-пепи бидоха прѣпесени вчера въ централния комиса-риятъ на участъка Чиге й н. Буштовници и работ-ници отъ „Червената Гвардия“ сръбнаха вечерта група казаки, които не бѣха въоръжени, и стрѣляха сръщу тѣхъ. Нѣколко лица бидоха убити и ранени по Невския проспектъ; казачитъ бидоха обстрѣлявани отъ единъ напълно въоръженъ полкъ, съ музика и червени знамена. Петъ лица бидоха убити и 25 ранени.

Вѣрва се, че е прѣдстоище съблѣсване между пе-приизнено настрѣнитъ една сръщу друга партии. Ско-белевъ се завърна отъ фронта по искането на минис-терския сълѣтъ, за да упрями влиянието си върху работницитъ. Споредъ друго едно извѣстие на агенци-ята „Райтеръ“, отдѣления отъ изманилскитъ и синео-новски гвардейски полкове, заедно съ офицеритъ си, на 18 юлий, въ 1 часа сутринта, проникнали въ таирчес-квъ дворецъ, седалище на централната власт на рево-люционна Русия. Чхидзе и Скобелевъ държали рѣчи прѣдъ войницитъ. Скобелевъ изтъква въ разликата меж-ду демокрация и анархия.

Петроград, 20 юлий. На площада прѣд зимица дворецъ и въ канцеларията на генералния штабъ сѣ разположили правителствени войски. Ордия сѣ поставени на позиции. Императоръ Николай е въ тѣсно съприкосновение съ войниците.

Петроград, 20 юлий. Единъ извънреденъ министерски съветъ разиска прѣложението щото седанцията на врѣмешното правителство да се прѣмести въ Москва.

Москва, 20 юлий. Съветътъ на войничкитѣ и работнически делегати разиска по събитията въ Петроградъ и рѣши съ 412 гласа противъ 242, да забрани въ Москва всѣкакви манифестации извъ улицитѣ. Полициитѣ, които желеха да организиратъ въоръжена демонстрация, протестираха противъ това рѣшение и напуснаха заседателната зала.

Петроград, 20 юлий. Велѣдствие различие въ гледищата изникнало между министритѣ социалисти и министритѣ кадети, по поводъ автономията на Украйна, министритѣ кадети сѣ людадоха оставката. Тѣзи министри сѣ: на финанситѣ-Шингаревъ, на народното просвѣщение-Малюковъ, на общественото подпомагане князь Шаховскій и на юстицията и съобщенията-Пекрасскій.

И продовольствието затруднено. Амстердагъ, 20 VII. „Дейли Хроникълъ“ съобщава отъ Петербургъ, че князь Лвовъ е прѣложилъ условие, щото ония, които ще останатъ въ кабинета, трѣбва да се ангажиратъ съ мѣстнитѣ по прихраната на населението.

За автономията на Финландия. Бернъ, 21 юлий. На в. „Цампа“ телеграфиратъ, че движението срѣщу рускитѣ гарнизони въ Финландия се разширява. Почти всички градове на Финландия искатъ поставянето на генералъ — губернаторъ и оттеглянето на всички руски войски.

Петроград, 21 юлий. Прѣзъ цѣлия вчерашенъ денъ бидоха арестовани голѣми групи отъ моряци, войници и работници. Събрали сѣ много пушки, картечници и патрони. Отъ фронта сѣ допраща войски, за да бралятъ правителството и работническия съветъ.

Лугано, 21 юлий. Споредъ италианскитѣ вѣстници, Чехейдъ билъ леко раненъ, когато заедно съ социалистическитѣ министри се мичелъ да усной тѣлната.

Петроград, 22 юлий. Министритѣ на войната Керенскіи се завърна. Въ повечето фабрики работничитѣ подновиха работа.

Бунтовничитѣ се прѣдаватъ. Петроград, 22 юлий. Слѣдъ едно постигнато съгласие съ извъншните комитетъ на свѣта, правителството заповѣда, да се отпѣматъ двореца на Ксенипска и частта отъ Петропавловската крѣпостъ отъ въоръженитѣ лица, които ги заемаха. Войски отидоха, по намѣриха двореца вече изпразненъ. Тѣ откриха въ него значително количество оръжия и избухателни вещества. Скрилитѣ се въ крѣпостта бунтовници оказаха съпротива, по слѣдъ нѣколко измѣнени изстрѣла, тѣ се прѣдадоха. Малко слѣдъ това пратеници на бунтовничитѣ, които заемаха квартала на Василевския островъ, на Нева, се явиха въ крѣпостта и заявиха, че се прѣдаватъ на правителството.

Съобщаватъ, че Ленинъ, прѣблеченъ като морякъ, отишълъ въ Кропшадъ.

Отчаянието въ Англия. Лондонъ, 22 юлий. На „Дейли Менилъ“ съобщаватъ отъ Петроградъ: Положението на Русия е отчаяно, ако Керенскіи не може да го спаси. „Морнингъ Постъ“ се научава отъ Петроградъ, че въ Русия работитѣ отново се разбъркали. Въ Петроградъ нѣма вече призната власт. Правителството протестира противъ манифестациитѣ, които то забрани, но въпрѣки това бѣха устроени. По улицитѣ на града ставатъ съ хиляди събрания. Събитията въ Петроградъ интересуватъ само тѣзи, които за нещастие трѣбва да живѣятъ

въ този градъ. Сега съюзничитѣ могатъ да разчитатъ само на останалата частъ отъ Русия, чийто гласъ не се слуша вече въ Петроградъ, който изгуби старото си значение слѣдъ падането на династията. Народътъ все повече купиха за Москва и очаква момента, когато врѣмешното правителство ще напусне проклетия Петроградъ и ще отиде въ Москва.

Военни новини.

Македонски фронтъ. 21 юлий. Въ запоя на Черна, кратки артилерийски огнени урагани. Въ Мъгленско и въ долината на Вардара, отъ врѣме на врѣме, доста оживенъ артилерийски огънь. По останалата частъ отъ фронта съвършено слаба боя дѣйстви.

20 юлий. Въ запоя на Черна, по височината 1050, оживенъ неприятелски миненъ огънь, който бѣше задъшенъ отъ огъня на нашата артилерия. По Добро-поле доста силенъ артилерийски огънь. При Бехово оживенъ миненъ огънь отъ наша страна. Източно отъ Черна една наша пѣхотна команда навлизе въ неприятелскитѣ окопи, докара пѣхотници сърби и взема трофеи нѣколко пушки и една картечница. Южно отъ с. Хума едно гръцко разузнавателно отдѣление бѣше разпрѣснато съ пущеченъ огънь и съ ръчни бомби. Източно отъ Дойранското езеро едно английско разузнавателно отдѣление бѣше повртнато назадъ съ огънь. Край Долна Струма, при с. Орманли, бѣше прогонено едно английско конно отдѣление.

Ромѣнски фронтъ, 21 юлий. При Тулча пушечна прѣстрѣлка. При Исака отдѣлни артилерийски изстрѣли.

20 юлий. При Махмудия редѣкъ артилерийски огънь. При Тулча пушечна прѣстрѣлка, при Исака отдѣлни артилерийски изстрѣли.

Германското настѣпление въ Русия. Берлинъ, 20 юлий. Започнатата на I.VII, по заповѣдъ отъ руското правителство, офанзива по една частъ на източния фронтъ отначало имаше единични успѣхи, обаче слѣдъ това тя заплати съ тежки загуби за това. Рускитѣ войници, който навсѣкдѣ прокарва желанието си за по-короткъ миръ, бидѣ и тоя пътъ напразно пожертвуватъ за антантата. Въ отговоръ на тия руски атаки, нашитѣ войски, подъ личното водителство на принцъ Леополдъ Баварски, започнаха вчера между рѣкитѣ Серетъ и Злота липа контра атаки, които бидоха прѣдшествувани съ артилерийски огънь отъ страна на германската и австро-унгарската артилерия. Тѣ прѣминаха прѣзъ три силни отбранителни зони. Неприятелътъ имаше тежки кървави загуби и въ резултатъ се оттегли. До послѣ обѣдъ се съобща за взимането на нѣколко хиляди пѣхотници.

Взети пѣхотници. 21 юлий. Части отъ единъ вествалски полкъ проникнаха по вечера въ неприятелската позиция и се завърнаха тази заранъ съ 100 французки пѣхотници. И по фронта Де-ла-Помполе (голямото отъ Реймсъ) и по двата брѣга на рѣката Мьоза нашитѣ разузнавателни части вземаха едно голѣмо число пѣхотници.

22 юлий. По Шмелъ-де-Дакъ при Браие и Серпи прѣдприехме нѣколко нахлувания по французкитѣ позиции, които нахлувания имаша успѣхъ. Изпитанитѣ вевалдски и източно пруски войски взеха, въ врѣме на своитѣ разузнавания и поправка на отдѣлитѣ, линии многобройни пѣхотници отъ неприятелскитѣ окопи и отблъсваха ожесточено всѣа контра атака.

мира града тоже изпразненъ и пустъ, съ 18 ордия и грамадни количества муниции и припаси. По-направлене къмъ Вабадагъ застига повече отъ 1500 души българи бѣжанци наедно съ стадата имъ, да бѣгатъ отъ башибозука, който ги прѣсѣдвалъ. Въместо да прогони башибозука и ги освободи, той ги плѣнина и ги изпраща наедно съ стадата имъ като плѣнници въ Басарабия.

На 9 августъ с. г. генералъ Прозоровскіи, на път отъ клѣдъ Вакарени за Тулча, умира въ селото Протокъ (сегашна Ънжила).

Слѣдъ заземането на Мачинъ на 18 августъ, Баграционъ освобождава населението и издава прокламация до цѣлото българско население, въ която му гарантира лична и имущественна сигурност, като го увѣщава, да бѣде спокоенъ и да не папуска жилищата си. Слѣдъ нѣколко дела обаче, слѣдъ заземането на Черна вода отъ Платовъ, казацитѣ и москвитѣ, които се прѣскаятъ въ силни отряди по цѣлото протежение на Дунава нѣмъ Хърсово и Мачинъ, разораватъ и опустошаватъ цѣла западна Добруджа, подпалватъ множество богати села, които бѣха могли да хранятъ руската войска съ вѣседи и прибиратъ, като плячка 50,000 глави едъръ добитѣкъ, които висши офицери сподѣлятъ по между си и го пращатъ въ Русия, като лична собственост.

Отъ този цитатъ, слѣдѣ, че до тая война населението и по цѣла западна Добруджа е било тона българско. Слѣдъ заземането на Мачинъ, генералъ Марковъ прѣбродва цѣла Добруджа, на дълъгъ и ширъ, и стига морето сѣверно отъ Кюстенджа, като навсѣкдѣ плѣнява и плячкосва страната. Изпраща 3000 души българи и липовани, като плѣнници въ Галацъ, а останалитѣ прогонва и прѣсѣдѣва; имотитѣ имъ конфискува въ полза на имперската казна и за тѣхнѣ управители пазначавъ гърка Камели, държавенъ съвѣтникъ и чл-

Успѣхи и при Сентъ-Кентенъ. Берлинъ, 20 юлий. Югозападно отъ Сентъ-Кентенъ французитѣ прѣтърпѣха голѣми кървави загуби при на три пѣти подновяваната си атака съ цѣлъ да отнематъ взетитѣ имъ окопи.

Прѣсѣдването на руситѣ продължава. 22 юлий. Нашитѣ нападателни движения въ източна Галиция постигнаха прѣдполагамата цѣлъ. Задъ, бързо отстъпващитѣ руски сили, отъ които само части водѣха бой, нашитѣ войсковы части, прѣсѣдѣващи ги съ силенъ напоръ, прѣминаха на 40 километра широчина шосето Злочевъ-Тарнополь. Тамъ цѣлото неприятелитѣ се запраща, той се хвърлише въ бързо журиуване. Калто и прѣзъ, цѣлитѣ години, горяци села и голѣми разрушени показватъ пъти на руското отстъпление. Други бойове се очакваха сѣверно отъ Бжезани, по и тамъ австро-унгарскитѣ войски сполучиха слѣдъ силенъ бой да си отнематъ отнетитѣ имъ на I.VII позиции.

Сѣверно отъ Дибстръ, осуетихме нападението на руситѣ прѣдъ нашитѣ линии, южно отъ рѣката неприятелитѣ бидѣ изхвърлени отъ Бабинъ. При Повица германско-австро-унгарски полкове шумуваха рускитѣ позиции по височинитѣ, кървѣщи ожесточеното руско съпротивление. Артилерийската дѣятелностъ се много усили по фронта отъ Стоходъ до източното море.

И ромѣнитѣ се готвятъ. 21 юлий. По долното течение на Серетъ се забѣлзватъ по голѣми оживления между руситѣ и ромѣнитѣ, отколкуто по рано. Едно наше нападение при устието на Римникулъ донесе 80 плѣнника ромѣнци и нѣколко картечници.

22 юлий. Главнитѣ части на II руска армия вече бѣта. Въпрѣки дошитѣ пѣхотни; нашитѣ храбри войски вѣрватъ пеуморно напредъ. Въ многобройни ожесточени боеве тѣ отблъскаха атакитѣ на винагитѣ погрѣснати руски сили. Околността, западно отъ тарнопольската ж. п. линия Бжезани—Тарнополь, е достигната вече на нѣколко мѣста. При Бжезани сѣшо и 7-ма руска армия почва да изнемогва въ флаговѣтъ си подъ нашия пантъ. И днесъ числото на плѣнницитѣ е голѣмо. Въ Межерна паднаха въ нашитѣ ръцѣ богати запаси отъ продовольствие, муниции и военни материали.

Изъ чужбина

(Съобщения на В. Т. А.)

Дебатитѣ въ Райхстага по декларацията за мира. Берлинъ, 20 юлий. Въ заседанието на Райхстага слѣдъ рѣчта на Канцлера, депутатътъ Ференбахъ отъ името на цѣтра, на социал-демократитѣ и на прогресиститѣ, внесе за одобрение извъншната вече резолюция. Отъ името на цѣтра Ференбахъ заяви: „На прага на четвъртата година отъ войната Райхстага заявява прѣдъ цѣлия свѣтъ, че германския народъ е готовъ да сключи миръ почетенъ за всички страни, миръ чрѣзъ споразумѣние. Ако подадената рѣка отъ прѣдставителството на германския народъ разпали отново жаждата за проливане на кърви, тогава нашитѣ армии ще извършатъ още по голѣми подвизи, тогава ще докажатъ на свѣта, че германския народъ е непобѣдимъ“. Шайдманъ, отъ името на социал-демократитѣ заяви: „Истината е, че не може да туримъ край на тази война чрѣзъ военни срѣдства; сѣщото се отнася и до нашитѣ противници. Въпрѣки грамадното надмощие на нашитѣ врагове ние стоимъ здраво несломени и почти навсѣкдѣ далечъ наватрѣ въ неприятелска територия. Въ отбраната ний сме непобѣдими“. Относително вписаната резолюция Шайдманъ заяви: Нека другитѣ народи знаятъ, че ние дѣваме на-

Фениксъ.

ДОВРУДЖА

(ВЪ НЕЙНОТО ИСТОРИЧЕСКО МИНАЛО).

XI

Добруджа прѣзъ турцитѣ въ XIX в.—Опустошението въ Добруджа прѣзъ врѣме на войнитѣ отъ 1806 до 1829 г.—Прокламацията на Баграционъ до българитѣ въ Добруджа прѣзъ 1809 г. и българскитѣ характеръ на Добруджа прѣзъ периода на тия двѣ войни.—Краятъ на страшиятъ за Добруджа години и нейното възраждане.—Ролята на българитѣ въ тоза възраждане и тая на другитѣ народности, специално оная на ромѣнитѣ.

25-а. Окончателното си разорение Добруджа дължи на войната отъ 1806 — 1812 год.; отъ тогава остава и оная пейна тѣжна извѣстностъ, съ която тя дълго врѣме се ползваше, като страна пустинна, безплодна, безлѣсна, мочурлива и бѣдна.

Ето какъ М. О. Jonescu излага нейното разорение по запискитѣ на Langeron:

„На 2 августъ 1809 г. колоната на Булатовъ пристига срѣщу Исака и почва приготвление за бомбардировка, по, като научава отъ нѣкои българи изъ Исака, че турцитѣ сѣ изпразнили града, заема го безъ бой. Въ града намира 7 ордия; много муниции и богата плячка отъ хранителни припаси. Крѣпостта запазена, окръжена отъ високъ зидъ и единъ старъ, по здравъ камененъ замѣтъ.“

„Въ манастиря Кокошъ, тогава съ неизвѣстно име, се намиратъ затворени 1200 души българи, скрити отъ страха и ножа на турцитѣ. Руситѣ ги хващатъ и изпращатъ въ Басарабия.“

„Отъ Исака, Булатовъ заминава въ Тулча, на-

повникъ въ министерството на външнитѣ дѣла, който обаче присвоива всичко за себе си, включително и хранитѣ добити отъ паята, поженати съ работници докарани отъ Влахия. Така щото онова, което бандитѣ Чолакъ-пехливанъ и башибозукътъ бѣха пощадили, руситѣ го довършатъ.“

„Прѣзъ зимата руската войска бива изложена на страшни лишения и епидемии. Сега чакъ Баграционъ съзнава своята голѣма грѣшка, като остави войскитѣ си, да опустошаватъ Добруджа, защото останалото, отървалото се население избѣгва всичкото наедно съ запазените си имотѣ и добитѣкъ въ България. Лопотъ положение на войскитѣ застава Баграционъ, да се оттегли най-напѣрѣкъ къмъ Хърсово и послѣ да мине Дунава“. (Jonescu Dobrogea in rapaii veacului XX — Iea стр. 567—588).

Така се свършва третата опустошителна война за Добруджа, за да почне четвъртата, тая отъ 1828—1829 г., изготъ на която ний скицирахме въ мн. брой на вѣстника само съ нѣколко думи изъ описанията на маршала Молтке.*

„Добруджа, не успѣла да изличи ранитѣ си отъ една 7 годишна война, когато тая отъ 1828 настъпа, и Молтке я намира все тѣй пуста и описва въ пѣй черни, но дѣйствителни краски“. (Мн. стр. 593).

26-а. Молтке посѣщава Добруджа въ 1836 г. и 1839 г. и свидѣтелствува, че тогава Добруджа имала дори 20000 жители.

Между това всички сегашни български поселения въ Добруджа датиратъ отъ прѣди тая дата, единъ

*) Важна погрѣшка е допустната въ миналия брой въ подлистника стр. 3, волоня 2 въ цитата отъ Молтке; вмѣсто 300 души на четвъртата миля, да се чете 3-ма души на четвъртата миля.

заеми завоевателни намерения, че сме готови да сключим миръ справедливъ и не искаме да заграбимъ чуждото. Ако и противниците ни оставятъ нашето, кърво-пролитиято може да се свърши още утре; но ако тѣ не саатъ да взематъ наши земи, тогава ний ще се боримъ и не наша ще бъде гръбната ако дѣлътъ свѣтъ потъне въ пламъци. Прогресистътъ фонъ Найеръ каза: „Тази резолюция се роди отъ чувството, че сега, въ края на третата година отъ войната не само Германия и нейните съюзници, а цѣлото човѣчество купне за миръ“. Слѣдъ това председателътъ прочете една резолюция на независимитъ социалдемократи, които искатъ да се почнатъ веднага прѣговори и да се сключи миръ въз основа на пародитъ да опрѣдѣлятъ сами съдбата си, да прѣмине веднага военното положение и да се обяви социална република.

Графъ Вестрайтъ, отъ името на консерваторитъ, принцъ Шоайхъ — отъ онова на национал-либералитъ, Вермутъ отъ страна на германската фракция и Хаазе — отъ независимитъ социалисти замиваха, че ще гласуватъ противъ резолюцията.

Полякътъ Санда декларира, че поляцитъ ще се въздържатъ отъ гласуване, а датчалеца Хавсешъ — че ще гласува за резолюцията.

Берлинъ, 20 юлий. Райхстагътъ прие обща резолюция на депутатитъ отъ центра, на социалиститъ и прогресиститъ съ 214 гласа противъ 116. Седемнадесетъ души депутати не гласуваха. Гласуването биде посрѣщаното съ силни ржкопѣсания отъ дѣлицата и центра.

Берлинъ, 22 юлий. Финландското народно събрание прие съ 136 гласа срѣщу 53 закона по автономията на Финландия.

За конференцията въ Парижъ, 22 юлий. Въ конференцията, станала прѣзъ юний въ Лондонъ за опрѣдѣляне поведението на силитъ „покровителни“ срѣмъ Гърция, биде рѣшено прѣзъ юлий, да се свика въ Парижъ нова конференция, за да се уредятъ въпроситъ за състава на гръцката армия, за солунския гарнизонъ и за общата Балканска политика на съюзницитъ. Денитъ на конференцията е опрѣдѣленъ за 25 юлий. Официално ще бъдатъ прѣдставени само силитъ, които участвуватъ въ балканската война, т. е. Франция, Англия, Италия и Русия, а Сърбия и Гърция ще иматъ само съвѣщателенъ гласъ, понеже едновременно съ прѣдставителитъ, които ще участвуватъ въ тази конференция въ Парижъ на 25 юлий тѣ ще пристигнатъ и прѣдставители на всички съюзнически държави. Освѣнъ прѣговоритъ по балкански въпроси, ще станатъ и други много важни съвѣщания.

Руситъ напущатъ Атонъ. Парижъ, 21 VII. Рускитъ войски, които бѣха окупирани Атонския полуостровъ, биде оттеглянето заповѣдъ отъ Петроградъ.

Важно съвѣщание на Кайзера съ политически дѣлци. Берлинъ, 21 юлий. Въ 5 и половина часа императорътъ отиде у държавния секретаръ за вътрѣшнитъ работи г. Хелферихъ, гдѣто вече биде имперскиятъ канцлеръ д-ръ Михалесъ. За въ 6 часа бѣха поканени депутатитъ, които иматъ право на гласъ въ федералния съвѣтъ, както и членовѣтъ на пруското министерство, държавнитъ секретари, бюрото на райхстага и партиянитъ водители въ райхстага. Поканенитъ останаха до 9 часа и водиха оживенъ разговоръ. Императорътъ взема живо участие въ разговоритъ.

Добруджанци, разпространявайте в. „ДОБРУДЖА“

Отъ кадѣ 1810—1812 г., други отъ къмъ 1830—1835 г. Какво е било тогава населението отъ 20000 души, което Молтке заварва въ 1837—1839 г. и гдѣ остава онова „туземно ромънско население“, на което споредъ ромънскитъ автори „прѣселцитъ българи“ завзели бащинията, всѣки може да заключава.

Но добруджанскитъ българи, дошли тукъ отъ България и Басарабия, прѣговарятъ и подчертаватъ ромънитъ. Та отъ гдѣ трѣбваше да дойдатъ, когато Добруджа остава пуста слѣдъ войнитъ отъ 1806—1828 г. и когато споредъ собственитъ на ромънскитъ автори свидѣтелствувания туй, което не е загинало, което не е останало коститъ си въ родната земя, е било откарано или забѣгнало именно въ Басарабия и България?

Успореднитъ обаче сочатъ и по далечъ, тѣ като че ли искатъ да кажатъ: „дошлиятъ на ново въ Добруджа българи, не сж сжщитъ, които сж били избити, прокудени и забѣгнали, — тѣ сж други“. Самото това успоредие доизва вече неговата несериозностъ, какъвто спречкъ е цѣлитъ този споръ, противъ звѣнчания националенъ характеръ на тая нещастна българска земя, хадата на която възкресаватъ нѣдъ дѣното на нейнитъ недра, потъналата въ кърви и обрвната въ сжщиска пуснина, нѣбогашната дѣтуща съ жизненостъ и неизчерпаема национална мощъ „родина“.

Ето защо, ний не можемъ да кажемъ за Добруджа, онова, което ромънскитъ автори (I. Ionescu въ 1850 г. и M. O. Ionescu въ 1903 г.) казватъ за нейното население:

„Почти цѣлото население на тая хубава областъ се състои отъ хора безотечественици, лишени отъ сръдства за сжществуване. Всички жители, дошли въ Добруджа, имали само една цѣль — печалбата. Тѣ добродолно сж напуснали отечеството си, за да колонизиратъ една празна отъ население земя“. Dobrogea in pragul veacului XX стр. 323).

Хроника

Държавни помощи въ Ромъния. За подпомагане на българскитъ, германски, австро-унгарски и турски поданици въ окупирана Ромъния, отъ бюджета на въонното управление тамъ, ежемѣсечно се отпущатъ по 200,000 лв. Отъ тази сума на българитъ се припадатъ 26,075 лв. Помощитъ се раздаватъ отъ тричленитъ комисии.

Завзетата територия отъ Ромъния е раздѣлена на 13 окръга, управлението въ гражданско-административно отношение отъ тричленни комисии, назначавани отъ военното управление.

„Бориславъ“ на сцената въ града. Снощи въ лѣтния театръ устроено въ училищния дворъ, се даде инесата „Бориславъ“ отъ Ив. Вазовъ. Цѣлитъ градъ се бѣ стекълъ на прѣдставлението. Актьоритъ играха съ въодушевление и оправдаха очакванитъ на публиката. Чистиятъ приходъ, по рече отъ 1000 лева, остава въ полза на училищния фондъ, а не въ полза на фонда „Добруджа“, както погрѣшно бѣ съобщено въ миналия брой на вѣстника.

Добруджанцитъ — оплѣчени. Списъкътъ на Добруджанцитъ оплѣчени, печатанъ въ брой 10, се попълва съ слѣднитъ лица:

10-о. Господинъ Ивановъ отъ с. Хаджилари, Тулчанско, бившъ дългогодишенъ окр. управителъ, сега пенсионеръ, търговецъ въ гр. Шлѣвентъ;

11-о. Иванчо Георгиевъ Ивановъ отъ гр. Тулча, сега търговецъ пакъ тамъ;

12-о. Михаилъ Бочовъ, търговецъ въ гр. Тулча, сега изселенъ въ България;

13-о. Петъръ Алексеевъ Солдатинътъ отъ с. Хаджилари, Тулчанско, починалъ въ с. Дурбалий, Добришко;

14-о. Иванъ Дотовъ, отъ с. Енибой, Тулчанско, сега пенсионеръ въ гр. Добричъ.

15-о. Иванъ Габровски, родомъ отъ гр. Габрово, тулчански поселеникъ и търговецъ, сега софийски рентнеръ.

За свещеницитъ въ Добруджа. Общанитъ отъ св. Синодъ свещеници за селата въ нашия край все още не пристигатъ. Населението съ право издига гласъ на протестъ за немарливостъ и бавежа къмъ духовнитъ нужди отъ страна на църковната властъ въ страната. Ония, отъ които зависи уредбата на тоя въпросъ, трѣбва да се провикнатъ отъ важността на момента, който прѣживяваме и часъ по скоро се загрижатъ за възобновението на българската църква въ тоя чисто български край.

За абонатитъ на вѣстника. Въ редакцията ни се получиха пѣрво оплаквания за нередовното получаване на вѣстника отъ абонатитъ въ селата. Администрацията на вѣстника съобщава, че вѣстникътъ се изпраща редовно на всички абонати, и че, ако има нередовностъ въ получаването му, това се дължи на неуредената пощенска служба между общинитъ. Кметовѣтъ трѣбва да изпращатъ редовно своитъ турнири въ селата, гдѣто има открити вече пощенски станции, за да получаватъ и разнасятъ пощенскитъ пратки.

Книжнина. Получиха се първитъ 4 броя отъ „Седмиченъ прѣгледъ“, обществено-книжовно списание съ най-разнообразно съдържание, списвано отъ първостепенни наши книжовници и публицисти. Годешенъ абонаментъ 12 лева. Единиченъ брой 50 ст. Въ числото на сътрудницитъ влизатъ: Ив. Вазовъ, Ст. Михан-

ковски, Д. Мишевъ, В. Т. Волчевъ, В. Калинковъ, професоритъ Златарски и Иширковъ и др.

За Добруджанцитъ въ България. Умоливатъ се всички добруджанци, живущи въ България, да си дадатъ адреситъ въ дирекцията на вѣстника, паедно съ додупказанитъ свѣдѣния:

Име, прѣзиме, мѣстонахождение и възраст; професия и образование, отъ гдѣ е родомъ, кога се е прѣселенъ и по какви причини; сѣмейно положение: жененъ, нежененъ, има ли дѣца и колко; има ли имоти въ Добруджа; желае ли да се възвърне въ Добруджа. Свѣдѣнията трѣбва да бъдатъ писани и подписани саморъчно, освѣнъ ако лицето е неграмотно, въ болто случай неграмотността да се обозначи отъ лицето, което дава свѣдѣнията. Сжщитъ свѣдѣния да дадатъ и всички добруджанци, които служатъ въ разнитъ войсковы части, било като военнопослужащи и офицери на дѣйствителна служба, било като талиа отъ запаса

ТУЛЧАНСКО ОКОЛ. КОМЕНДАНТСТВО

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1.

Търсятъ се жителитъ на града Тулча:

Юрданъ Ивановъ, ул. бивша „Калугарени“ № 32 и Руси Нечовъ ул. „Махмудия“.

Умоливатъ се всички комендантѣ въ областта и царството, гдѣто въпроснитъ лица се намиратъ, да бъдатъ заловени и изпратени по етапентъ редъ до тулчанското околийско коменданство.

За Тулчански околийски комендантъ

Поручикъ: Караулановъ.

гр. Тулча, 20 юлий 1917 г.

Народо-спомогателенъ фондъ „Добруджа“.

Прѣнесени отъ брой 11 лв. 4830310
с. Навгадъ (Тулчанско)

А. Маже:

Стоянъ Мойсеевъ	200,—
Иванъ Г. Гипковъ	130,—
Георги Гюговъ	120,—
Юрданъ Жековъ, Георги Аджиларски, Боян Стояновъ, Никола Георгиевъ, и Панайотъ Лузановъ по 100 лева.	500,—
Цонко Петровъ, Иванъ Илиевъ по 60 лв.	120,—
Тоню Димовъ, Костадинъ Георгиевъ, Илия Стояновъ, Маринъ Стефановъ по 50 лв.	200,—
Симеонъ Матакшевъ и Иванъ Г. Станевъ, по 40 лева.	80,—
Георги Василевъ	30,—
Георги Гипковъ	25,—
Иванъ Михайловъ, Александъръ Стояновъ, Мих. Ивановъ, П. Таласовъ по 20 лв.	80,—
Тодоръ Желевъ, Еню Златевъ, Иванъ Николовъ, Милавъ Ивановъ, Иванъ Гос- подиновъ, Петръ Тодоровъ, Георги Гос- подиновъ, Никола Кожухаровъ, Желя Петковъ, по 10 лева.	90,—
Георги Ил. Николовъ, Марко Стояновъ, Стоянъ Златевъ, Г. Рахиловъ, Иосифъ Стефановъ, Петръ Панайотовъ, Николай Николовъ, Тодоръ Колювъ, Юрданъ Колювъ, Маринъ Пантаски по 5 лв.	50,—
Тодоръ Георгиевъ, Петръ Георгиевъ, Та- насъ Георгиевъ, Г. Георгиевъ по 1 лв.	4—

(Слѣдва).

Та кой е този нормаленъ човѣшки умъ, който би допусналъ, че въ тая земя на сълзи и кърви, на вѣченъ поваръ, пусотъ и пепелица, въ които животнитъ замѣстватъ човѣка, въ колто на цѣли мили нѣма ни дърво, ни шубрѣвъ, ни вода, ни ограда, безплодна, безлюдна, безлѣсна, безводна, мучурлина и пѣсчелина, — въ това царство на епидемии и морь, ще дойдатъ да се засѣлятъ не синоветъ, бацитъ и братята на онии, духътъ, традицитъ и пепелицата, па които ги викатъ и свѣрзватъ за нея, а алчни пѣкакви авантюристи привлечени въ нея поради богатствата, които тамъ лустия ще да е крила въ своитъ дълбоки недра?!

Безспорно, населението днесъ на Добруджа е доста разнообразно, безспорно, че прѣселинитъ въ нея разни националности, които по послѣ сж и попустили, сж били привлѣчени тукъ и по чисто стопански причини. Но това се явява вече, като слѣдствие на факта, че нейната жизненостъ почва да се възтаповява и економическитъ нужди на мѣстното население почватъ да се развиватъ и нарастватъ. Всички тия народности, обаче, сж били и си оставатъ чужди за културната обществена и политическа жизненостъ на Добруджа и на нейния господствующъ националенъ характеръ, който почва да се проявява веднага слѣдъ войната, за да се развие и раздѣлне прѣзъ 1850—65 г., и да достигне пълна политическа зрѣлостъ въ 1875—1878 г.

27-о. Съ края на войната отъ 1828—1829 год. страшитъ години за Добруджа прѣставатъ и още отъ 1832 год. новъ интензивенъ духовенъ и общественъ националенъ животъ за българитъ въ Добруджа започва. 1832 г. с. Касапкой открива наново своето училище и все къмъ сжщото врѣме, българитъ възобновяватъ всецѣло разрушения градъ Тулча на нѣколко километра югоизточно отъ първото му мѣстонахождение. Навсѣхадъ изъ пуститъ юртуци, запазили само име-

ната на изгорѣлитъ и разрушени села, започватъ повитъ поселища, новъ животъ, повитъ селски ступанства, новото неуморимо българско творчество, което ведно съ своитъ селски колиби и къщи, строи черкви, открива училища и налага отпечатъка на своята национална упоритостъ.

Гдѣ бѣха тогава ромънитъ и тия ромънски поселища, които нигдѣ не срѣщаме въ тая история на страдания, жертви и свѣрхчовѣшки усилия за възкресаване на разорената родина?

Прѣзъ периода отъ 1850—1865 год., когато вече българскитъ националенъ животъ се намира въ пълно развитие и раздѣлъ, когато българитъ налагатъ своето господство и хегемония, дори на турското население; когато Тулча измѣства турския центръ Бабадагъ, става столица на цѣлия санджакъ, и Добруджа възобновява добива пълната своя прѣдшна жизненостъ на българска страна. Д-ръ Алардъ въ 1856 год. пише: „Ромънитъ обитаватъ едва и изключително дунавското крайбрѣжие. — Ромънитъ крѣятъ народността си и се казватъ българи“, а Ксѣй Петковъ въ 1865 год. изброява общата численостъ на тѣхнитъ поселища 12,000 души, при 160,000 жители за цѣла Добруджа.

Казаното отъ Аларда се потвърждава и отъ ромънина географъ и етнологъ Даческу, който казва: „за да се запазятъ отъ турцитъ, които сж ги гледали съ лошо око, ромънитъ наистина сж се казвали българи“.

Една чужда на земята ни етническа незначителна по брой разновидностъ, която се губи подъ скута на българската срѣда, обезличена отъ пълна национална инертностъ, това е ролята на ромънския елементъ въ Добруджа, не само до завземането ѝ отъ Ромъния, а дълго още десетки години слѣдъ това завземане.

М а р т и р о л о г ъ

на българитѣ и турцитѣ—добруджански граждани, които ромънитѣ сж отвлѣкли като заложници и държатъ за-
творени въ салхани, затвори и открити плѣннически лагери при специаленъ мъчителски режимъ.

Продължение отъ брой 11.

с. Сарънларъ (Тутраканъ)

- 30 Кълю Ивановъ 19 г.
- 31 Иванъ Ивановъ 31 г.
- 32 Нено Колевъ 38 г.
- 33 Николай Цоневъ 32 г.
- 34 Станю Ангеловъ 46 г.
- 35 Стефанъ Станевъ 15 г.
- 36 Иванъ П. Валканжи 35 г.
- 37 Илия Велчевъ 48 г.
- 38 Василъ И. Дончевъ 35 г.
- 39 Петко Х. Рачевъ 30 г.
- 40 Димитъръ К. Манжуковъ 30 г.
- 41 Дончо Рачевъ 28 г.
- 42 Стефанъ Датевъ 30 г.
- 43 Иванъ К. Манжуковъ 30 г.
- 44 Петко Станевъ 52 г.
- 45 Иванъ П. Доновъ 15 г.
- 46 Наню Иовчевъ 50 г.
- 47 Стефанъ Наневъ 21 г.
- 48 Тодоръ Иовчевъ 30 г.
- 49 Христо Доновъ 32 г.
- 50 Рачо Колевъ 20 г.
- 51 Христо Колевъ 16 г.
- 52 Савчо Савчевъ 35 г.
- 53 Христо Нейковъ 45 г.
- 54 Нено Цоневъ 42 г.
- 55 Петъръ Генчевъ 19 г.
- 56 Иванъ Генчевъ 16 г.
- 57 Нодѣлко Славчевъ 40 г.
- 58 Христо Симеоновъ 42 г.
- 59 Илия Дамлиновъ 60 г.
- 60 Проданъ Коевъ 70 г.
- 61 Дамлиъ Коевъ 18 г.
- 62 Христо Коевъ 21 г.
- 63 Петко Христовъ 56 г.
- 64 Сидъ Райковъ 20 г.
- 65 Рачо Цоневъ 20 г.
- 66 Вайсалъ Османовъ 30 г.
- 67 Христо К. Манжуковъ 46 г.
- 68 Петъръ Христовъ 19 г.
- 69 Христо Георгиевъ 48 г.
- 70 Кълю Христовъ 25 г.

- 71 Цаню Симеоновъ 32 г.
- 72 Кадиръ А. Османовъ 20 г.
- 73 Петъръ Минчевъ 32 г.
- 74 Петъръ Томевъ 35 г.
- 75 Рачо Пѣевъ 20 г.
- 76 Гина Атанасова 16 г.
- 77 Петъръ Т. Сапуновъ 50 г.
- 78 Дачо Василевъ 13 г.
- 79 Костандинъ Иончевъ 35 г.
- 80 Юрданъ Юрдановъ 10 г.
- 81 Георги Носевъ 10 г.
- 82 Вела Стойчева 18 г.

с. Тюр-Косуй (Тутраканъ)

- 1 Мустафа Ибовъ 42 г.
- 2 Яшаръ Хасановъ 25 г.
- 3 Мехмедъ Ибовъ 30 г.
- 4 Сали Юмеровъ 30 г.
- 5 Ахмедъ Алиевъ 32 г.
- 6 Пахилъ Хасановъ 35 г.
- 7 Хасанъ Мустафовъ 22 г.
- 8 Хасанъ К. Мехмедовъ 45 г.
- 9 Ханза Х. Исмаиловъ 34 г.
- 10 Мехмедъ Х. Сюлюмановъ 28 г.
- 11 Ахмедъ Хаджову 50 г.
- 12 Мехмедъ Еминовъ 33 г.
- 13 Халилъ И. Кенановъ 35 г.
- 14 Юсениъ Х. Кенановъ 24 г.
- 15 Камилъ И. Д. Хасановъ 20 г.
- 16 Мустафа Сюл. Тези 32 г.
- 17 Хасанъ Х. Афудовъ 24 г.
- 18 Муселъ Ахмедовъ 26 г.
- 19 Алишиъ Исоевъ 32 г.
- 20 Тахиръ Ахмедовъ 34 г.
- 21 Шюкри Юмеровъ 22 г.
- 22 Османъ Реджебовъ 35 г.
- 23 Сюлюманъ Джеминовъ 24 г.
- 24 Ятемъ Ахмедовъ 35 г.
- 25 Али С. Муса 18 г.
- 26 Махмудъ М. Фета 45 г.
- 27 Ахмедъ М. Рашидовъ 26 г.
- 28 Мехмедъ Акифовъ 22 г.
- 29 Асанъ М. Гюевъ 23 г.
- 30 Османъ С. Х. Исмаиловъ 17 г.

- 33 Завдетъ М. Терзи 18 г.
- 34 Сали Д. Мехмедовъ 25 г.
- 35 Шабанъ И. Гавазъ 28 г.
- 36 Еминъ И. Гавазъ 17 г.
- 37 Акифъ Ю. Чаушовъ 35 г.
- 38 Мехмедъ Мюзековъ 24 г.

с. Узундъ-Орманъ (Тутракъ)

- 1 Юсениъ М. Чолекъ 48 г.
- 2 Нено Колевъ 45 г.
- 3 Ибраимъ Мехмедовъ 40 г.
- 4 Даутъ М. Ялака 35 г.
- 5 Иванъ Станевъ 30 г.
- 6 Иванъ Симеоновъ 45 г.
- 7 Мехмедъ О. Имановъ 30 г.
- 8 Адилъ Османовъ 30 г.
- 9 Христо Николовъ 45 г.
- 10 Ахмедъ А. Ибовъ 36 г.
- 11 Али Х. Ибовъ 25 г.
- 12 Христо Дяковъ 33 г.
- 13 Маринъ Дяковъ 26 г.
- 14 Рачо Геневъ 45 г.
- 15 Гениъ Василевъ 18 г.
- 16 Юсениъ Юмеровъ 26 г.
- 17 Юмеръ Т. Мустафовъ 24 г.
- 18 Проданъ Дончевъ 60 г.
- 19 Дончо И. Цанковъ 18 г.
- 20 Иванъ Ив. Цанковъ 15 г.
- 21 Мехмедъ Я. Мехмедъ 18 г.
- 22 Реджебъ Адемовъ 20 г.
- 23 Даудъ Х. Мехмедовъ 50 г.
- 24 Салимъ Алишовъ 20 г.
- 25 Реджебъ Х. Ахмедовъ 40 г.
- 26 Юзепъръ Ахмедовъ 25 г.
- 27 Христо Колчевъ 45 г.
- 28 Димитъръ Хр. Колчевъ 18 г.
- 29 Иванъ Д. Ялковъ 50 г.
- 30 Руси И. Ялковъ 17 г.
- 31 Дончо Р. Ялковъ 19 г.
- 32 Х. Ахмедъ Алиевъ 65 г.
- 33 Ибремъ Юм. Данабашъ 36 г.
- 34 Исифъ А. Османовъ 20 г.
- 35 Исмаилъ Исмаиловъ 20 г.
- 36 Димо Гетевъ 30 г.

- 37 Али А. Деде 35 г.
- 38 Османъ М. Ахмедовъ 40 г.
- 39 Бейтола Ибраимовъ 25 г.
- 40 Халимъ С. Чаушовъ 55 г.
- 41 Даутъ С. Чаушовъ 45 г.
- 42 Махмудъ С. Чаушовъ 50 г.
- 43 Рустемъ Ибраимовъ 20 г.
- 44 Иванъ Марковъ 55 г.
- 45 Мехмедъ А. Кюсе 20 г.
- 46 Иванъ Дончевъ 60 г.
- 47 Дончо Ивановъ 40 г.
- 48 Абилъ Н. Овладшевъ 20 г.
- 49 Ахмедъ Мустафовъ 22 г.

с. Хорозларъ (Тутраканъ)

- 1 Митъ Нейковъ 50 г.
- 2 Деню Нейковъ 23 г.
- 3 Стоянъ Пеневъ 63 г.
- 4 Киро Ивановъ 70 г.
- 5 Христо И. Киревъ 12 г.
- 6 Иванъ Пеневъ 55 г.
- 7 Иванъ Цоневъ 35 г.
- 8 Момчо Цоневъ 30 г.
- 9 Махмудъ Х. Османовъ 31 г.
- 10 Мхеталъ Х. Османовъ 23 г.
- 11 Ахмедъ П. Алиевъ 40 г.
- 12 Христо Върбановъ 30 г.
- 13 Абдула Юсеевъ 31 г.
- 14 Хасанъ Исмаиловъ 60 г.
- 15 Илияъ Хасановъ 30 г.
- 16 Хасанъ Ибраимовъ 35 г.
- 17 Иванъ Тодоровъ 26 г.
- 18 Мипчо Лалевъ 60 г.
- 19 Станю Минчевъ 12 г.
- 20 Петко Радиевъ 45 г.
- 21 Ради Петковъ 15 г.
- 22 Симеонъ Продановъ 30 г.
- 23 Василъ Стояновъ 55 г.
- 24 Савчо Лазаровъ 19 г.
- 25 Добри Цанковъ 18 г.
- 27 Андрей Спасовъ 50 г.
- 28 Коль Стояновъ 30 г.
- 29 Османъ Ахмедовъ 25 г.

Слѣдва.

Забѣлѣжка. Умоляватъ се всички общини и частни лица, които забѣлѣжатъ грѣшки и опущения въ списъцитѣ да ги съобщаватъ въ редакцията.

О Б Я В Л Е Н И Я

ВЪ КНИЖАРНИЦАТА

„ХРИСТО ВОТЕВЪ“ ВЪ ВАРНА, ул. „П. ВОРИСЪ“

ПОСТОЯННО ПРИСТИГАТЪ И СЕ НАМИРАТЪ:

Илюстровани картички отъ разни художествени галерии отъ по 10, 15 и 20 стот. На войници, които зематъ въ повече, се прави особна отстъпка.

Художествени картини отъ най-извѣстни художествени галерии, които струватъ отъ 50 ст. до 10 лв. едната. Порцеланови и шифовани вази и статуи отъ най-лзрвитѣ фабрики въ Германия и Австрия.

Всички канцеларски и учебнически потреби; български и вънски учебници и книги за четене; читанки, смѣтанки и отечествовѣдния, които продавамъ съ 30% отстъпъ.

Обръщамъ вниманието на интересующитѣ, че картичкитѣ, картинитѣ, статуитѣ, вазитѣ и другитѣ дреболии се получаватъ направо отъ странство, подбрани на самото мѣсто отъ особено лице, изпратено специално за тази цѣль.

Заинтересовани за печатница и книгопечатница, могатъ да се обрънатъ съ запитване къмъ книжарницата ми. Намира се за продажъ голѣма печатарска машина и американка съ комплектъ букви и украшения. Като машинитѣ, тѣй и буквитѣ сж почти нови, неупотреблявани. Книгопечатницата се състои отъ 15 голѣми и малки машини съ принадлежноститѣ имъ.

4-10

Съ почтъ: Н. П. Икономовъ.

ТУЛЧАНСКА СЪВѢЩАРНИЦА

на ИВАНЪ ИВАНОВЪ

продава всички видове черковни свѣщи.

КНИЖЕНЪ СКЛАДЪ

при

ВОЕННАТА ПЕЧАТНИЦА ВЪ ГР. БАБАДАГЪ

ВЪ СКЛАДА СЕ ПРОДАВАТЪ СЛѢДНИТѢ
КНИГИ И КАРТИНИ:

I. Учебници.

1. Букваръ и първа читанка отъ Иванъ Самарджиевъ лв. 0.80
2. Букваръ и първа читанка отъ Н. Дончевъ и М. Влайковъ 1.00
3. Читанка за II отдѣл, отъ Г. Балтаджиевъ 0.80
4. Читанка за III отдѣл, отъ сѣмъ автори 0.80
5. Читанка за II отдѣл, отъ М. и Т. Влайкови 0.80
6. Читанка за III отдѣл, отъ сѣмъ автори 0.90
7. Отечествознание за III отдѣл, отъ Алекс. Иордановъ и Ефр. Ивановъ 0.70
8. Отечествознание за III отдѣл, отъ Д. Чолаковъ 0.50
9. Отечествознание за IV отдѣл, отъ сѣмъ автори 0.80
10. Езикови упражнения за II отдѣление отъ Кл. Карагюлевъ и Н. Н. Петлевковъ 0.50
11. Българска история за III прогим. класъ отъ Г. Баждаровъ 2.00

II. Рѣководства за учители.

1. Практиката на прѣвъ първата учебна год. отъ Д-ръ В. Мановъ и Ив. Кръстенъ 3.00
2. Практиката на прѣвъ втората учебна год. отъ сѣмъ автори. Часть I и II 2.00
3. Сборникъ за дѣтски забавления Томъ I и II 3.00
4. Вечеринки и утра. Отъ Ив. Ст. Андрейчинъ 3.00

III. Карти и картини.

1. Ликътъ на Н. В. Царя Но. 1 3.00
2. Ликътъ на Н. В. Царя Но. 2 3.00
3. Царъ Аспарухъ 2.50
4. Христо Ботевъ 2.50

5. Изарьонъ Магарьиполски 2.50
6. Петко Славейковъ 2.50
7. Василъ Левски 2.50
8. С. Раковски 2.50
9. Л. Каравеловъ 2.50
10. Хаджи Димитъръ 2.50
11. В. Г. Априловъ 2.50
12. Константинъ Миладиновъ 2.50
13. Историческа карта на България съ лѣковѣтъ на бълг. царе. Отъ В. Антоновъ 6.00

Стѣпни и джелеби календари, тетрадки, моливни, настрозани пощенски карти, платъ за знамена, триколоври ленти за ученици и ученички и др.

ПОТРЕБИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ

:: „ЗАДРУГА“ ВЪ ГР. ГЪРНОВО ::

Дари да купи въ голѣми и малки доставки:

1. Всѣкакви видъ колонкалъ.
2. Дърва и дървенъ килимъ.
3. Яйца, мѣдъ и др. земеделъчески продукти.
4. Обуща и манифактурни стоки.

Желатъ да влѣзе въ постоянни сношения съ другитѣ кооперации въ царството за разнѣна на стоки. Подробни оферти придружени съ мостри, да се изпращатъ на адресъ на Кооперацията въ гр. В. Гърново.

4-5

ИВАНЪ Ж. ИВАНОВЪ — БАБАДАГЪ

Настоятель на всички български вѣстници и

СКЛАДЪ

на канцеларска хартия и училищни потреби.